

4 trucs per encertar les respostes en un examen tipus test

Cada vegada és més freqüent que els coneixements dels alumnes siguin posats a prova a través d'**exàmens tipus test**, en els quals, en general, una opció és la correcta i la resta són falses.

Poundstone va analitzar 100 exàmens que presentaven 2.456 preguntes en total, provinents de diversos àmbits i va arribar a la conclusió que hi ha patrons que es repeteixen en la major part d'exàmens. Això fa, doncs, que puguem seguir **estratègies que ens permetin sumar alguns punts més, tal com expliquem a El Confidencial. Us les expliquem:**

```
[playbuzz](function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(d.getElementById(id))return;js=d.createElement(s);js.id=id;d.js.src='https://embed.ex.co/sdk.js';fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,'script','playbuzz-sdk'));
```

[/playbuzz]

Versió sense playbuzz

"Totes les anteriors són veritat" és una resposta que acostuma a ser certa

Poundstone assegura haver trobat la prova que opcions que solen ser descartades ràpidament en realitat són en molts casos veritables. És el que passa amb "totes les respostes anteriors són

veritables" o "totes les opcions anteriors són falses", dues respostes encertades en el 52% dels casos.

Mira les respostes anteriors i posteriors

Carl Sagan assenyala que el procediment per a fer un examen tipus test és contestar en primer lloc a les preguntes que coneixem amb certesa i, un cop ho hàgim fet, centrar-nos en les que falten per respondre. Encara que molts professors afirmen que dissenyen exàmens completament a l'atzar, Poundstone explica que en la major part de casos aquests es continuen fent de manera humana, de manera que és poc probable que una mateixa opció es repeteixi en dues preguntes consecutives.

Tria la resposta més llarga (i més concreta)

Aquest potser és el truc més útil de tots els proporcionats per Poundstone, que explica que "els que dissenyen els tests han d'assegurar que les respostes correctes són indiscutiblement certes, el que sovint implica que s'hagi d'utilitzar un llenguatge més qualificatiu". Per contra, els professors solen dedicar menys temps i esforç a redactar les respostes falses, que probablement siguin mñes curtes. O, en altres paraules, per mentir calen menys paraules que per dir la veritat.

Elimina els extrems i les opcions més ambigües

Les respostes que es diferencien sensiblement de la resta solen ser falses, al mateix temps que aquelles que s'assemblen massa o poden donar lloc a l'ambigüitat. Per explicar-ho, utilitza l'exemple d'un examen SAT en el qual apareixen les següents combinacions de paraules en les respostes: "aleatori" i "radical"; "inherent" i "controvertit"; "improvisat" i "sorprenent"; "metòdic" i "revolucionari"; "derivatiu" i "gradual".

Segons Poundstone, com que "gradual" significa tot el contrari que la resta de la segona meitat de les opcions (és a dir, que "radical", "controvertit", "sorprenent" i "revolucionari"), la podem eliminar. També l'opció A ("aleatori" i "radical") i la C ("improvisat" i "sorprenent"), ja que són tan semblants que poden conduir a la confusió de l'alumne. I recordem, com hem assenyalat abans, que els professors prefereixen evitar embolics i que no hi hagi cap queixa durant la correcció per l'ambigüitat de la resposta correcta.